

מדרי שנה בשנה: שמואל-א ז' טז'.
 בגבורה של תורה: שבת י' ע"א.
 להודיע לבני האדם גבורתה: ע"ד
 תילים קמה' יב' ("גבורותיו").
 שלמה המלך ע"ה חגרה: משלי לא' יז'.
 חגרה: עיין אוה"ת בראשית כא, א³.
 למחוז חפצו: ע"ד תילים קז' ל' ("אל
 מחוז חפצם"). ופירוש מחוז – גבול⁴.
 ובערכין יד, א פירוש מחוז – עיר⁵.
 ממכ"ע וסוכ"ע: נמצא כמה פעמים
 בזהר. עיין לעיל ח"א פ"ג⁶.
 ולית אתר פנוי מיני: תיקוני זהר תיקון
 נז. שער היחוד והאמונה פ"ז. ח"א
 פכ"א⁸.
 למעלה עד אין קץ ולמטה עד אין
 תכלית:
 וכן בבחי' שנה ונפש: נזכרו ג' אלו
 עש"ן: בספר יצירה . וביאורם – ראה
 לקו"ת במדבר סד, ד. דברים עד, ד.
 שה"ש ז, ב⁹.
 ממאמר: אבות פ"ד מי"ז.

א'

לתוכן כללות האגרת ע"ד תפלה בכוונה
 – עיין ג"כ אגה"ק ד"ה הוכח תוכיח.
 (בלקו"ד שיחת כ' כסלו תרצ"ג סט"ו):
 אגה"ק פותחין בברכה נכתב ונתפרסם
 עשרה שנים קודם כתיבת אגרת קטנתי.
 פותחין בברכה:
 לברך ולהודות:
 שמועה טובה:
 אין טוב אלא תורה: אבות פ"ו מ"ג.
 ירושלמי ר"ה פ"ג ה"ח.
 תורת ד' תמימה: ע"ד לשון הכתוב
 תילים יט' ח'.
 הודאה – העתיד: בכורים²?
 כה יתן וכה יוסיף: ע"ד תילים קכ' ג'
 ("מה יתן גו' ומה יוסיף").
 לאמין לבם בנבורים: ע"ד עמוס ב' טז':
 "ואמין לבו בגבורים".

(7) צא, סע"ב.
 (8) אולי הקדים רבינו הציון לשער היחוד
 והאמונה – כי שם הובא (ונתבאר) מאמר זה:
 "וז"ש בתיקונים תיקון נ"ז דלית אתר פנוי מיני לא
 בעילאין ולא בתתאין", ואח"כ ציון גם לפכ"א*,
 שגם שם נזכר "ולית אתר פנוי מיני".
 (9) ושם: "פי' עולם הוא כולל כל הרקיעים
 והארץ וכל גופות הנבראים דדצח"מ, ונפש הוא
 בחי' חיות אלקות המתלבש בהם .. והתלבשות זו
 הוא ע"י בחי' שנה .. כי שרש התהוות הזמן הוא
 מצד .. שהחיות נמשך בבחינת רצוא ושוב שהוא
 הסתלקות והתפשטות ועי"ז נתהווה זמן רגע
 עד"מ, כי ע"י שהחיות רצוא ושוב הרי מוכרח
 להיות שיהוי זמן מה .. לכך מהוה הזמן כמו שהוא
 אצלנו כו"; "בבחי' עולם היינו בחי' התפשטות
 מדת מלכותו ית' בריבוא רבבות עולמות .. ובבחי'
 שנה היינו בבחי' זמן .. ובבחי' נפש היינו בבחי'
 ההשגות שמשגיגים הנשמות אלקותו ית'; "עולם
 בחינת מקום .. שנה (ב)בחי' זמן .. וכן בנפש כו".

(* וראה ב"מ"מ, הגהות והערות קצרות
 לסש"ב" לשם (ע' קלג).

(1) ח"א מג, סע"ב.

(2) להעיר ממ"ש החינוך בענין מצות ביכורים
 (מצוה תר"ו): "משרשי המצוה .. בהטיב אליו הש"י
 ובברכו אותו .. יספר חסדיו ית' .. ואחר השבח
 מבקש מלפניו להתמיד הברכה עלינו".
 (3) ושם, בביאור ענין נו"ה ש"הן רק שוקיים
 לבר מגופא, כמו שוקי האיש ורגלים שהן רק
 להוליך אותו ממקום למקום, וכן נו"ה הן רק להיות
 ההשפעה לזולתו, וענין זה "נמשך ממקום גבוה
 מאד .. וכמשל תינוק שאינו יכול לילך אע"פ שיש
 לו רגלים מ"מ כח ההילוך אינו אצלו עד גמר כניסת
 מוחין דיניקה שנכנס בו מוחין דגדלות כו",
 ומסיים: "וזה"ע חגרה בעוז מתנ" המבואר באגה"ק
 בתחלתו ד"ה פותחין בברכה. ועמ"ש מענין זה
 בביאור לפסוק אלה מסעי (לקו"ת מסעי צ, גד),
 ונת' ג"כ בביאור מאמר הזהר פ' וירא דקט"ו ע"פ
 וה' פקד את שרה כו' ויעש ה' לשרה" (ראה
 ביאור"ז להצ"צ ע' סו).
 (4) מפרשים עה"פ (ובמצו"ד: "אל הגבול אשר
 חפצו ללכת").
 (5) פרש"י שם.
 (6) ראה מ"מ, הגהות והערות קצרות לסש"ב"
 לשם (ע' מה).

כל חד לפום שיעורא דילי: לשון זח"א
 קג, א. הובא בהקדמת התניא.
 אמר טעמה: משלי לא' יח'.
 ומבואר במ"א:
 שהיא שעת רחמים:
 ועת רצון העליון: להעיר מברכות ח,
 א¹⁴.

יום יום ידרשון: ישע' נח' ב'.
 ונפשם תשתפך: ע"ד איכה ב' יב'
 ("בהשתפך נפשם").
 תשתפך כמים נוכח פני ד': ע"ד איכה
 ב' יט' ("שפכי כמים לבך נוכח פני ה'").
 בספרי: דברים ו, ה [יל"ש שם רמז
 תתל"ז].

ועתה הפעם: להעיר מקו"א ח' ט'¹⁵.
 יוסף שנית ידי: ע"ד ישע' יא' יא'
 ("יוסף אד' שנית ידו").
 הקרובים והרחוקים לקיים עליהם: ע"ד
 לשון הכתוב אסתר ט' כ' כא'.
 שעה ומחצה: להעיר מזח"א סב, ב
 זח"ג קעב, ב¹⁶.
 ביתר שאת ויתר עז: ע"ד בראשית מט'
 ג' ("יתר גו").
 בשו"ע או"ח: אולי הכונה לסי' ר"ץ
 ס"ב¹⁷.
 משה: שמות כ' ט' י'.

שכינה השוכן: עיין לעיל ח"א פמ"א¹⁰.
 ואולי צ"ל: "השוכנת", כנ"ל (בפמ"א).
 ונברא ביו"ד: מנחות כט, ב.
 וכמ"ש הודו: תילים קמח' יג'.
 אקב"ו כו': כנראה רומז להביאור בח"א
 פמ"ו ואגה"ת פ"י¹¹.
 וכמים: משלי כז' יט'.
 וכמים הפנים כו': נתבאר בארוכה
 בח"א פמ"ו ואילך.
 שכלים או טבעיים: ענינם נתבאר בח"א
 פל"ח ועוד.
 צעק לכם אל ד': באיכה ב' יח': "אל
 אד".
 שמאל דוחה: סוטה מז, א.
 במ"ת: שמות כ' יח. וצע"ק מתו"א
 ס"פ יתרו¹².
 מחכמה היא דנפקת: זח"ב קכא, א.
 וכמ"ש כצנה: תילים ה' יג'.
 וכנודע מו"ש: הוא לקמן סי' כט'.
 ע"פ: משלי יב' ד'.
 וכל השונה: בסוף נדה: "בכל יום". וכן
 הוא לקמן סכ"ג. אבל במגילה כח, ב,
 ולקמן סכ"ט – נשמט הסיום "בכל יום".
 וצ"ע.
 אין עוז אלא תורה: מכילתא בשלח?
 ויק"ר פל"א, ה¹³.

(14) ושם: "מאי דכתיב (תהלים סט, יד) ואני תפלתי לך ה' עת רצון, אימתי עת רצון בשעה שהצבור מתפללין", דהיינו, כל תפלת הצבור, ולא רק תפלת השחר.
 (15) ד"ה הנה לא טובה, וד"ה הוכח תוכיח, שבהם מדובר אודות בחירת ש"ץ שיאריך קצת בתפלה.
 (16) ובמק"א כותב רבינו: "י"ל יסוד לזה מזהר כו" תניא עם ליקוט פירושים וכו' ע' יא); "ולהעיר מזח"א סב, ב ובמפרשיו שם. ואגה"ק בס' מאה שערים ב, ב ובהנסמן בהערה שם. וראה מאה שערים ט, ב" (שיעורים בספר התניא ע' 1249 הערה 45).
 (17) ושם (ברמ"א): "ופועלים ובעלי בתים שאינם עוסקים בתורה כל ימי שבוע, יעסקו יותר בתורה בשבת מתלמידי חכמים העוסקים בתורה כל ימי השבוע".

(10) ושם: "הנק' בשם שכינה ע"ש ששוכנת כו".
 וראה מ"מ, הגהות והערות קצרות לס"ב" לשם (ע' ער).
 (11) בפמ"ו: "כאדם המקדש אשה להיות מיוחדת עמו ביחוד גמור.. ככה ממש ויתר על כן לאין קץ וכו". ובאגה"ת: "כמו הרי את מקודשת לי היא בחי' קדש העליון לשון פרישות והבדלה שאינו יכול להתלבש תוך עלמין וכו".
 (12) ששם (עד, ג) נתבאר, ש"העם האמור למעלה בריש' דקרא, וכל העם רואים וגו', קאי על ישראל, אבל סיפא דקרא, וירא העם וינועו, קאי על ערב רב, שלא היו רואים את הקולות, רק ויעמדו מרחוק", וא"כ, אין זה בחי' השוב שלאחרי הרצוא כו'.
 (13) במכילתא (עה"פ טו, ב): "אין עזי אלא תורה". ובויק"ר: "עוז זו תורה" (וראה גם הערת רבינו בסה"מ תשי"א ע' 181).

(ולמוכחים ינעם ועליהם תבוא ברכת טוב"). הובא בהקדמה לתניא בסופה. ואין טוב כו': ריש האגרת.

_____ • _____

כולו לד': שזהו משמעות הכתוב "שבת לד' אלקיך", כדאיתא בפסחים סח, ב¹⁸. מכלל לאו אתה שומע הן: נדרים יא, א. ולשומעים גו': ע"ד משלי כד' כה'

(18) ושם: "עצרת לה' אלקיך .. כולו לה".